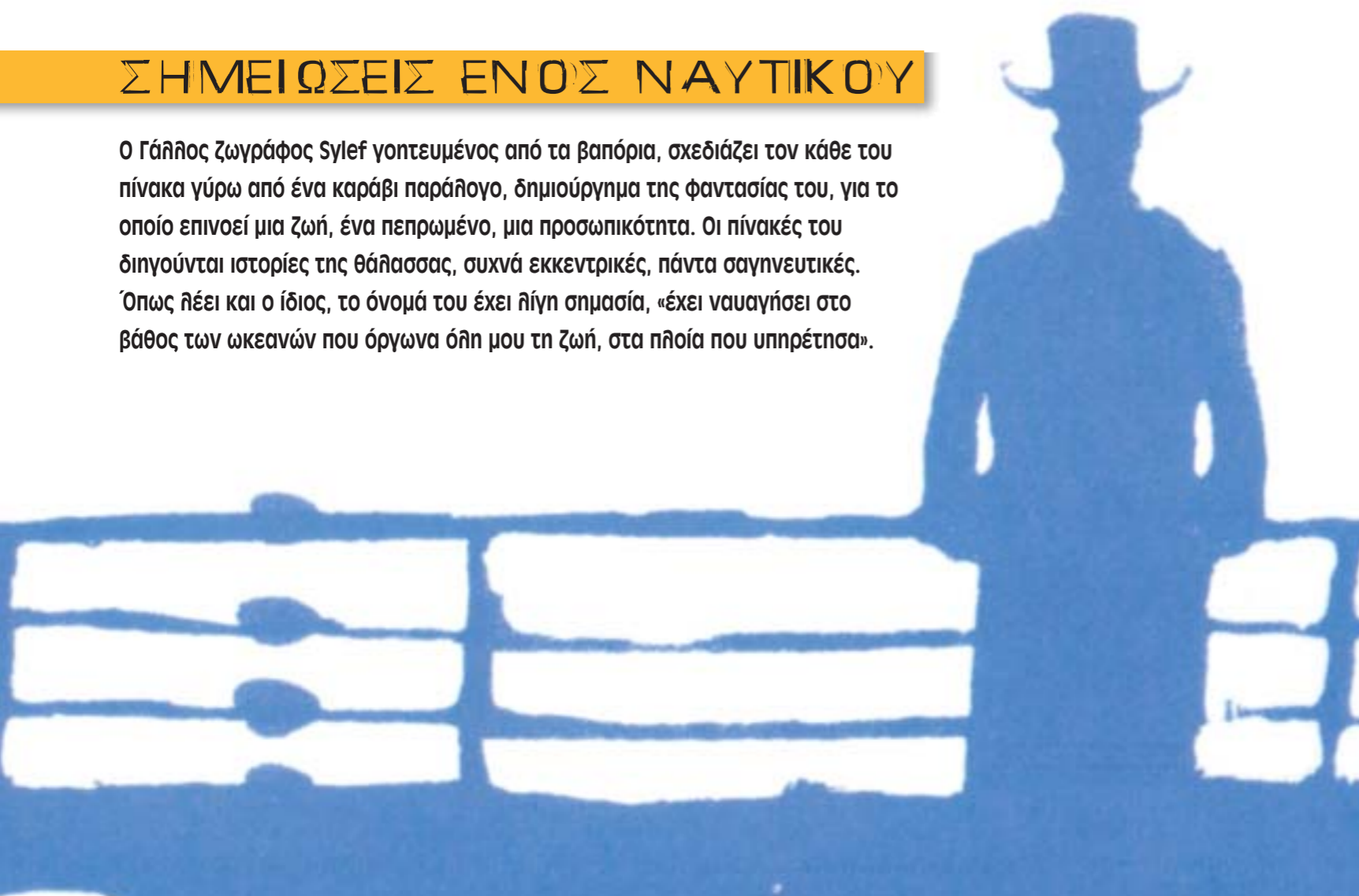

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ο Γάλλος ζωγράφος Sylef γοντευμένος από τα βαπόρια, σχεδιάζει τον κάθε του πίνακα γύρω από ένα καράβι παράλογο, δημιούργημα της φαντασίας του, για το οποίο επινοεί μια ζωή, ένα πεπρωμένο, μια προσωπικότητα. Οι πίνακές του διηγούνται ιστορίες της θάλασσας, συχνά εκκεντρικές, πάντα σαγηνευτικές. Όπως λέει και ο ίδιος, το όνομά του έχει λίγη σημασία, «έχει ναυαγήσει στο βάθος των ωκεανών που όργωνα όλη μου τη ζωή, στα πλοία που υπηρέτησα».

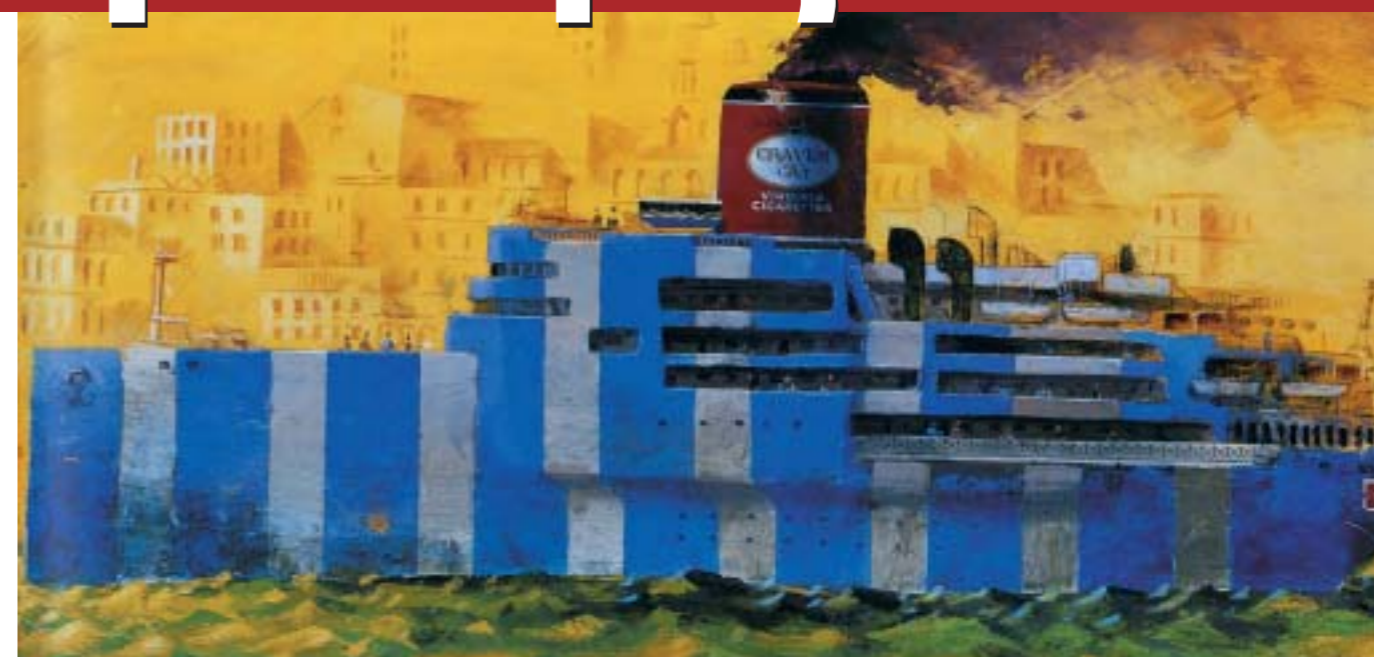
Η ιδιαιτερότητα του κρουαζιερόπλοιου CRAVEN CAT ήταν ότι οι επιβάτες του δεν ήξεραν ποτέ από πριν τον προορισμό του. Ταξίδευε με τις διαθέσεις του πλοιοκτήτη του. Η αναμονή των αποφάσεών του ήταν καθημερινή έννοια του πλοιάρχου. Ο αριστοκράτης ήταν ικανός να τον κάνει να αλλάξει πορεία 180° με μια απλή κίνηση του κεφαλιού. Άλλοτε για να πάμε να προύπανθήσουν ένα απομονωμένο παγόβουνο στα παγωμένα νερά, άλλοτε να ριχτούμε στο κυνήγι ενός cachalot... Οι επιβάτες ενθουσιάζονταν με αυτές τις αυτοσχέδιες κρουαζιέρες

Φανταστικά ταξίδια με παράξενα πλοία

Διαβάζοντας τις «Σημειώσεις ενός ναυτικού» μέσα από τους πανέμορφους πίνακες του Sylvain Lefebvre, εισβάλλουμε στον δικό του κόσμο. Ένα κόσμο φαντασμαγορικό, όμως εμπλουτισμένο με στοιχεία πραγματικά. Μπροστά μας ξετυλίγεται το νήμα μιας ζωής γεμάτης συναντήσεις, ναυαγία, τραγωδίες, λιμάνια και καράβια. Γυρίζοντας και την τελευταία σελίδα του βιβλίου, ο αναγνώστης έχει μετρήσει χιλιόμετρα περπατώντας πάνω σε ξύλινα ή μεταλλικά καταστρώματα και έχει ταξιδέψει πάνω από μισό αιώνα σε ασυνήθιστα βαπόρια, εξερευνώντας το άγνωστο και τους ανθρώπους της θάλασσας, που με το πείσμα τους χαρίζουνε ψυχή στα βαπόρια όλου του κόσμου.

«Θα σας έλεγα το όνομά μου... Όμως, λίγη σημασία έχει το όνομά μου. Έχει ξεχαστεί. Έχει ναυαγήσει στο βάθος των ω-

κεανών που όργωνα όλη μου τη ζωή, πάνω στα πλοία που υπηρέτησα. Τα πλοία, αυτά τα θυμάμαι. Όλα. Ένα προς ένα. Είναι χαραγμένα στη μνήμη μου, στο σώμα μου. Η ζωή στη θάλασσα μου χάραξε τα δικά της τατουάζ. Γιατί να γαντζωθεί κανείς σε ένα όνομα, σε έναν τίτλο; Κανένας δεν μπορεί να φυτέψει μια σημαία μέσα στη θάλασσα. Κάθε ταυτότητα είναι μάταιη. Κατά βάθος, γαντζώνεται κανείς όπου μπορεί, μέχρι τη μέρα που δεν γαντζώνεται πια... Είτε γιατί δεν μπορεί πλέον, είτε γιατί δεν του χρησιμεύει πια σε τίποτα. Αυτό το κατάλαβα την ημέρα του πρώτου ναυαγίου μου. Του ΞΙΦΙΑ, το 1942. «Γαντζωθείτε!» ούρλιαζε ο καπετάν Lucien, μόλις το πλοίο μας τορπιλίστηκε στην ανοιχτή θάλασσα και πήρε κλίση 60 μοιρών. Γαντζωθήκαμε όπως μπορούσαμε, αλλά πάνω σε ένα βαπόρι για το οποίο είχε σημάνει η ώρα μηδέν. Σα- ➤

Το CRAVEN CAT
Περίεργο φαινόμενο πλοίου, κατ' εικόνα του πλοιοκτήτη του. Ο sir Arthur κατοικούσε στο ψηλότερο κατάστρωμα του πλοίου του. Και η λέξη κατοικούσε είναι η σωστή, αφού ποτέ δεν έβγαине από το σύμπλεγμα των καμινιών του. Κανείς δεν τον έβλεπε ποτέ, γιατί ποτέ δεν κατέβηκε, ούτε και στα λιμάνια που πιάναμε. Κατά καιρούς, εμφανιζόταν η φιλόλιγη σιλουέτα του στο κατάστρωμα, σαν σκιάχτρο, σαν φάντασμα που τρόμαζε πολλούς από το πλήρωμα. Η μόνη του επαφή με τον έξω κόσμο περνούσε από τον πλοίαρχο, στον οποίο έδινε τις εντολές του. Όσο για μένα, τον είδα πολλές φορές, γιατί μέσα σ' αυτό το μικρό κρουαζιερόπλοιο ήμουν προσωπικός θαλαμηπόλος του